

WIM KRATSBORN PRESENTEERT

TO-GATHERLAND FESTIVAL 2022

Een gepassioneerde, interactieve, creatieve en muzikale lezing ('breinshop') over de jeugd van tegenwoordig op toekomstige keerpunten

Woorden, beelden en muziek

Na het maken van de film en het schrijven van het boek 'Hard to become who you are', is het goed om elkaar te ontmoeten en het resultaat te delen. Dat kan online via YouTube, Facebook, LinkedIn of de website, maar de beste manier is om een lezing of presentatie te geven met transmedia als boeken, beelden, films, games, landschappen en muziek. De presentatie gaat over de huidige keerpunten en bestaat uit info, beelden en muziek. Wat gaat er om in de hoofden van jongeren? Wat kunnen ze er mee doen?

Muziek is een 'brainwash', omdat het binnenkomt in die delen van de hersenen die met emoties te maken hebben (Antonio Damasio). Het hersenonderzoek (emotionele kennis en empathie) door Mary Helen Immordino (*'We feel and therefore we learn'*) en het werk van Howard Gardner (meervoudige intelligenties en five minds for the future) waren inspiratiebronnen. Via muziek wordt het verhaal op een indringende en gepassioneerde manier verteld.

Veel jongeren ontmoeten elkaar op festivals en daarom is het festival zeer geschikt als metafoor voor de samenleving en meer specifiek voor de rol van jongeren daarin. Op een festival kunnen jongeren hun eigen stem horen en laten horen. *'Festivals can radiate the new message'* (Wubbo Ockels). Het is goed om vrijheid uit te drukken, te delen en er vervolgens iets mee te doen. Vrijheid geef je door.

'Ik ben mezelf niet en nooit geweest' (ACDA en De Munnik).

Jonge mensen groeien op in een turbulente en complexe wereld. Dagelijks worden ze overstelpt en overprikkeld met 'breaking news' over een economische en financiële crisis, brandhaarden, natuurrampen, terreuraanslagen, gewapende conflicten en klimaatsverandering. *'Crazy world, crazy times'* (REM), *'Selling the drama'* (Live) en *'Pump it up'* (Black Eyed Peas) klinken als muziek in de oren. Het is moeilijk voor jongeren om zich in die draaikolken staande te houden en zichzelf te zijn. Het is nog moeilijker om er iets aan te doen door gebrek aan vrijheid en verantwoordelijkheid.

'Iedereen zegt dat ik mezelf moet zijn, maar zo ben ik niet' (Theo Maassen)

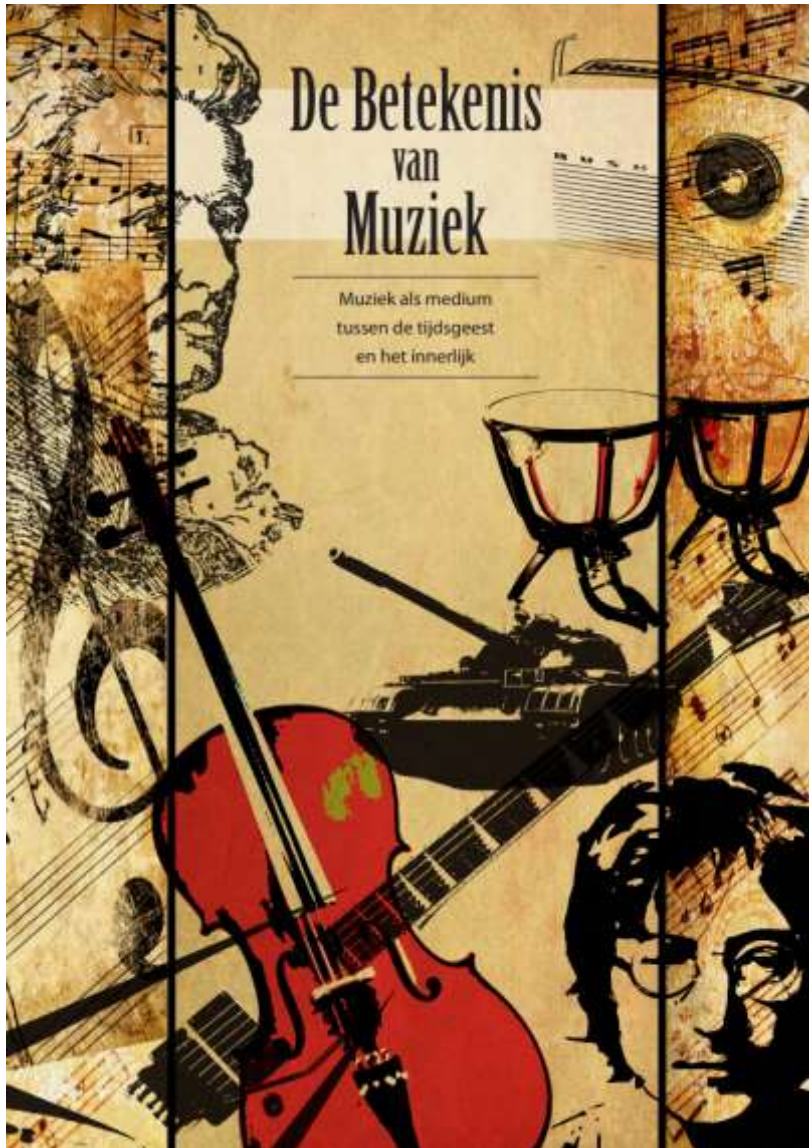
Wat is er aan te doen? Een belangrijke rol is weggelegd voor het onderwijs om te weten wat er gaande is en om er vervolgens iets mee te doen.

'Waarom zijn we vergeten wat belangrijk is in het leven?' (Rob Riemen).

Iedereen heeft recht op een eigen leerstijl of een eigen mix van leerstijlen zoals een gepassioneerde, digitale, informele/duurzame, spirituele, actieve of kennisgerichte manier van leren. Het gaat om het juiste gevoel en om het verzamelen van goede kennis en inzicht. Het gaat ook over creativiteit, kwetsbaarheid, empathie en activiteit. Muziek is een 'energizer' om de realiteit te beleven, te communiceren met de ander, orde te scheppen en een eigen weg te vinden. Muziek heeft namelijk alles te maken met democratie en vrijheid, omdat het helpt verbanden te leggen tussen zaken en gedachten, die verschillend zijn. Muziek kan voor iedereen iets anders betekenen, en voor een individu zelfs iets anders op verschillende momenten en plaatsen. Net als in een democratie zijn de onderdelen in muziek gelinkt om een harmonieuze eenheid te kunnen vormen (Daniel Barenboim). *'Music makes sense'* in een democratische samenleving. Daarom wordt muziek tijdens de presentatie gebruikt als 'sense opener', kennisbron, probleemoplosser, communicatiemiddel, activiteit en reflectie (validering). Als op een seismograaf geeft het

weer wat er ondergronds aan de hand (hiphop), hoe meerdere culturen via muziek met elkaar kunnen communiceren of hoe een protest verspreid en versterkt kan worden.

N.B. Het is niet toevallig dat er in een dictatuur maar één muziekstijl getolereerd is en dat de klank monotoon is.

De centrale vragen zijn:: Hoe kunnen jongeren kennis, inzicht en gevoel voor het verleden, het heden en de toekomst krijgen? Hoe kunnen jongeren een eigen identiteit ontwikkelen? Hoe kunnen jongeren leren om eigen keuzes te maken? De presentatie is bedoeld als wake up call om de werkelijkheid en zichzelf te leren kennen.

In de presentatie ontmoeten negen jongeren elkaar op het 'To-Gatherland Festival 2022'. Zij zijn heel verschillend qua identiteit, cultuur, waarden, muzikale smaak en leerstijl. Deze jongeren zijn hieronder afgebeeld.

Django: fundamentalistisch, jihadistisch radicaal, Londen hedonist/narcissistic

Irina/Gertrud: esthetisch, verpleegster, empatisch, Rome

Monique: materialistisch hedonistisch/narcistisch schoenverkoopster, Amsterdam

Thomas : gewelddadig, neo-nazistisch, In de gevangenis, Berlin

Sandis: avatar, ICTér, putinistisch, Riga

CHillak: duurzaam, alternatief, zelf voorzienend, Ljubljana

Iqbal: moslima, islamitisch, architecte, Damascus

Hakan: activistisch, journalist, Amnesty, Oslo

Kristin: lerares, humanistisch, Greenpeace, Oslo

De presentatie is geïnspireerd door het internationale project To-Gather (2006-2011), waarin 9 landen hebben samengewerkt op een innovatieve, creatieve, coöperatieve en interactieve manier. Belangrijk waren vooral de ontmoetingen met jongeren en hun docenten in Europa en de Arabische wereld. Hoogtepunten waren 8 To-Gather Festivals met presentaties, performances, workshops en lezingen. Er werd didactisch materiaal gemaakt dat op allerlei plekken in praktijk werd gebracht. Maar ook het boek, songs en de film 'Hard to become who you are' waren inspiratiebronnen. Ga voor de film, de muziek en meer info naar www.to-gather.org

De presentatie

De presentatie is bedoeld voor jongeren van 16 jaar en ouder, maar ook niet-jongeren kunnen er iets mee. Aan een presentatie kunnen 25 tot 200 personen deelnemen. In overleg kunnen accenten gelegd worden qua keerpunten. Op een Bevrijdingsfestival kunnen bijvoorbeeld alleen de historische, ideologische en sociale keerpunten gepresenteerd worden en op een ict-conferentie de economische, technologische en sociale keerpunten.

Het is belangrijk om in een complexe werkelijkheid aanknopingspunten te hebben en daarom zijn een vijftal keerpunten op economisch, technologisch, ideologisch, historisch en sociaal gebied geselecteerd. Deze 5 keerpunten worden gekoppeld aan 5 festivaltenten. Na een intro van 10 minuten met info over de keerpunten, worden 10 minuten aan ieder keerpunt/tent besteed. De totale duur van de presentatie is 45-60 minuten. De deelnemers luisteren in iedere tent naar informatie en naar 2 songs met beelden (3 minuten). Het geven van informatie duurt 5-7 minuten. Daarna kunnen ze alleen naar de muziek luisteren of naar een clip kijken. Vervolgens vullen de deelnemers hun eigen gedachten en emoties in op de poster 'Headlines', terwijl ze luisteren naar muziek, als verklanking van dat keerpunt. Eventueel kunnen scenes getoond worden uit de film 'Hard to become who you are' zoals de reis door de tijd, de bankier, de 'Global Tweet Revolution' of de kranslegging.

Poster 'Headlines'

1. 'Het verleden dat nog geen geschiedenis is' in Tent 1 'A rucksack full of memories' (Intro: 'Strange machines', The Gathering).

De roller coaster door de laatste 100 jaar

Een turbulente reis via een roller coaster door de geschiedenis van de laatste 100 jaar met de song 'Roadblox' van The Prodigy en afgewisseld door het nummer 'One' van Metallica. Welke restanten en herinneringen van de eigen familie en voorouders spelen een rol? Op deze manier wordt de eigen genetische herinnering geactiveerd.

De focus kan, in overleg, gelegd worden op WOI, WOII of de Koude Oorlog en op verzoek kan de muziek aangepast worden.

2. **'De nieuwe economie' in Tent 2 'Life after growth'** (Intro 'Cowgirl' van Underworld).

Wordt economische groei vervangen door een duurzame samenleving? Kunnen jongeren in een duurzame samenleving zichzelf zijn? Als dj's geven de schrijver Joris Luyendijk, de bankier Johnny Greed, de Chinese president Xi Jinping en de econoom Jeremy Rifkin informatie over de nieuwe economie. Wat gebeurt er met 'de onzichtbare hand', klimaatsverandering, verspilling en vervuiling?

'De onzichtbare hand'

CHillak in een duurzame wereld

Is er leven na de economische groei en hoe ziet die er uit? Wat zijn de gevolgen voor het verbouwen van voedsel en de samenstelling van de voeding? De duurzame wereld wordt verklankt door The Cure in het nummer 'A Forest'

3. 'De nieuwe technologie' in Tent 3 'We are the robots' (Intro: 'The Robots', Kraftwerk).

Welkom in een virtuele wereld met de Oculus Rift, optogenetica en 'brain to brain communication'. Wat betekent de nieuwe technologie voor de persoonlijke identiteit? Maakt technologie vrij? Wat zijn de voor- en nadelen? Migreren jongeren naar een virtuele wereld? Worden we vrij of raken we gedehumaniseerd? Gaan jongeren als avatars steeds meer op elkaar lijken ('klonen')? Als muziek wordt 'Around the world' van Daft Punk gebruikt.

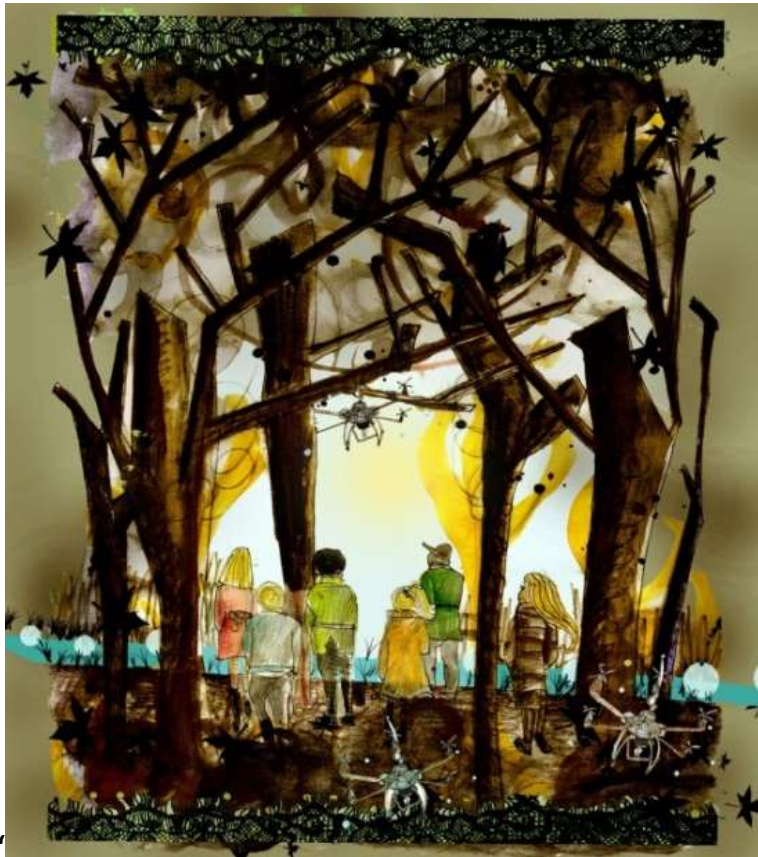

Sandis als avatar

Virtuele dansvloer, Daan Roosegaarde

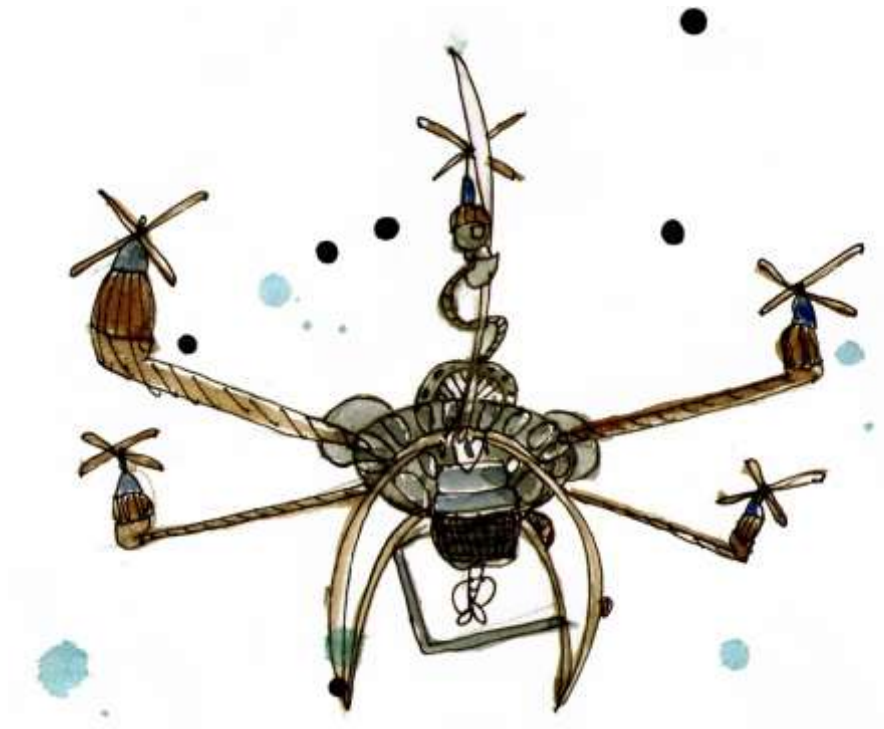
5. 'Isms and Wasms'. Ideologieën als nationalisme, kapitalisme, putinisme, fundamentalisme, populisme, fascisme en jihadisme vullen Tent 4 'Promises of no man's land'.

De hel

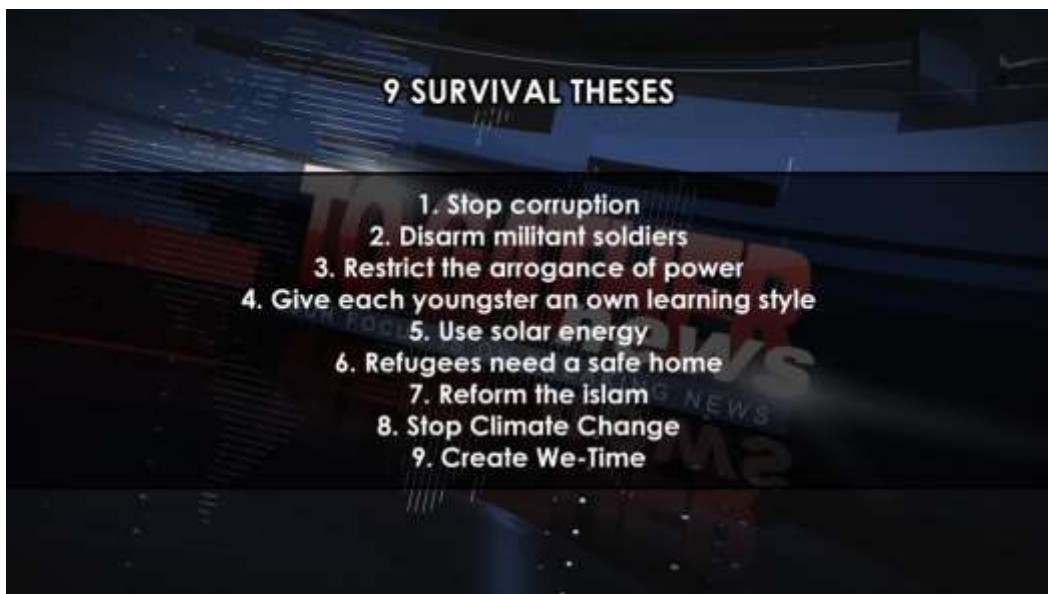
De jongeren komen terecht in een soort Pantheon, waarin alle religies vreedzaam naast elkaar leven. Blaudzun verklankt dat gevoel in het nummer 'Promises of no man's land'. Na een hevige aardbeving worden de jongeren door IS-soldaten gedwongen af te dalen in de hel. Daar komen ze vluchtelingen tegen en worden ze bedreigd door drones, die als insecten boven hun hoofden cirkelen.

Ieder drone is gevuld met een isme, en probeert via zijn tentakels de jonge hersenen met het kwaad te infecteren. De muziek is 'Ich will' van Rammstein en 'Killing in the name' van de Rage Against The Machine.

Drone

5. Mensenrechten in Tent 5: 'The Butterfly Touch' (intro 'Hey Brother', Avicii). Europa wijst hun de weg in een toekomst die niet meer is, wat hij geweest is. Hoe kunnen jongeren leren door te doen? Hoe kunnen zij de keerpunten beïnvloeden? Tijdens het intro presenteert 'Europe' als dj als 9 overlevingstrategieën ('Survival Theses') voor de jeugd van tegenwoordig. Dit wordt verklankt door de songs 'Hey Brother' (Avicii) en 'Knocking on heaven's door'(GunsNRoses),

Survival Theses

De jongeren ontketenen de 'Global Tweet Revolution' en communiceren via hun mobieltjes met jongeren uit de hele wereld. Zij kiezen drie 'headlines' voor de revolutie, tijdens de song 'Uprising' van Muse en vullen die in op de poster 'Headlines'.

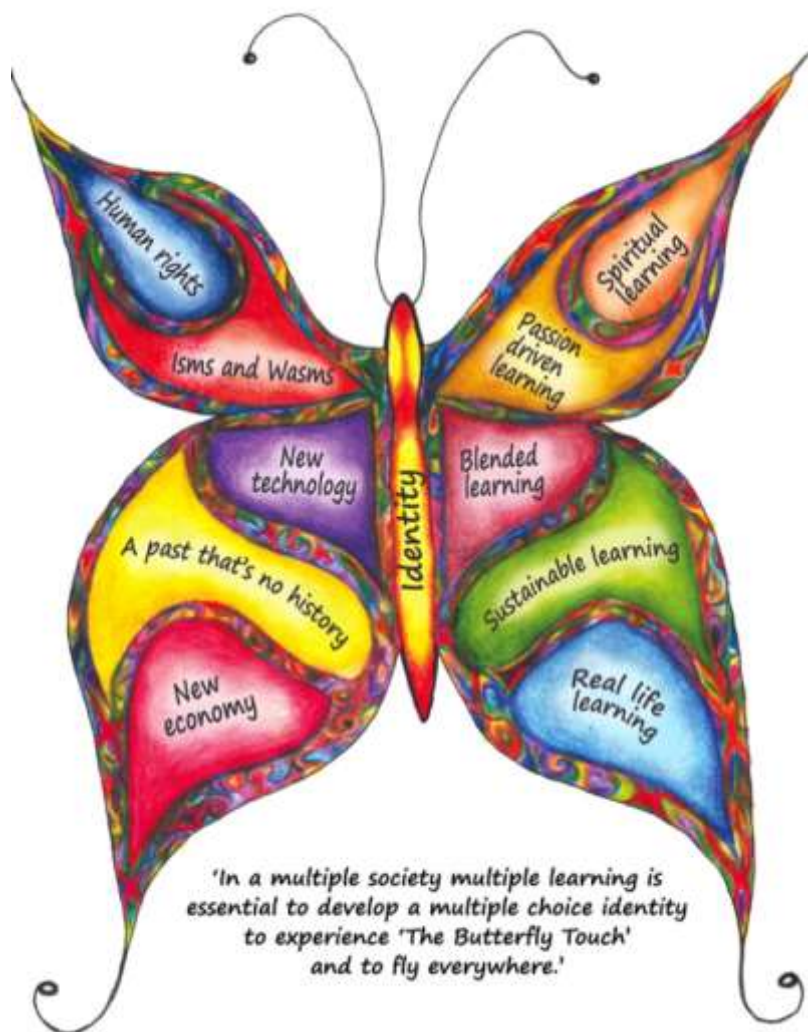

'The multiple choice identity'

The song 'Knights of Cidonia' from Muse is the apothéose (like at Pinkpop, 2015).

'No one's gonna take me alive. Time has come to make things right .

You and I must fight for our rights. You and I must fight to survive'

'The Butterfly Touch'

Het dak van de tent verandert in een grote vlinder. Op de vleugels zijn keerpunten en de leerpunten of leerstijlen zichtbaar. De band Muse speelt het dak eraf, waarna de vleugels elkaar raken. De keerpunten en de leerstijlen zijn één. De leerstijlen zijn leefstijlen geworden. Iedere deelnemer bepaalt wat hij gaat doen om te overleven. Wat is zijn oplossing van de drie gekozen problemen? Ook eerdere ervaringen in de tenten kunnen hierbij gebruikt worden. Tenslotte schrijft hij zijn ideeën, plannen en toekomstige acties op post-its. Hij neemt zo als 'multiple choice identity', zijn verantwoordelijkheid voor vluchtelingen, klimaatsverandering, radicalisering, vrijheid van mening en machtsongelijkheid. Bij het verlaten van de ruimte plakt hij de post-its op de grote poster 'The Butterfly Touch' als metafoor van de overlevingsstrategie van het individu om te worden wie hij is door iets te doen op de toekomstige keerpunten.

'Muziek geeft me vleugels en ik kan overal naar toe gaan' (Juliette Ode)

Het outtro, tijdens het verlaten van de ruimte, is de rap 'MCI I'll tell you why' van Passengers in Time.

Er bestaan **drie varianten voor de presentatie/workshop**, afhankelijk van de doelgroep, het aantal en de leeftijd van de deelnemers, maar ook van de plaats, de context en de doelen.

1. Presentatie met muziek en het invullen van de poster 'Headlines' en 'The Butterfly Touch'. Duur ongeveer 1 uur.
2. Presentatie met muziek, scènes uit de film en het invullen van de poster 'Headlines' en 'The Butterfly Touch'. Duur ongeveer 90 minuten.
3. Presentatie met muziek, scènes uit de film, het invullen van de poster 'Headlines', een workshop en een eigen presentatie. De deelnemers nemen in groepen deel aan een workshop met allerlei activiteiten. Het doel is om eigen overlevingsstrategieën te bepalen.

Eén optie is het maken en presenteren van een rollenspel, geïnspireerd door de rollen van de jongeren uit het verhaal. Een andere optie is het selecteren en presenteren van 'Breaking News', zoals dat op CNN wordt gedaan. Bij het verlaten van de ruimte, plakken ze de post-its met hun activiteiten en oplossingen op de grote poster 'The Butterfly Touch'. De presentatie en de workshop duren ongeveer 3 uur.